

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte: Nicolae Gordilă,

Judecători: Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Ion Guzun

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței judecătorești Rîșcani mun. Chișinău din 02 octombrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și avocatului Sergiu Cernomoreț în numele inculpatului

Țurcan Veaceslav Alexei, născut la 06.02.1974, originar din mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. Socoleni, 11/1, ap. 24,

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2010-02.10.2014;

Instanța de apel: 30.10.2014-23.12.2014;

Instanța de recurs: 19.06.2015 - 06.10.2015,

C O N S T A T Ă :

1. Prin Sentința Judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2014 inculpatul Țurcan Veaceslava fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat inculpatul Țurcan Veaceslav și în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, însă a fost încetat procesul penal din motivul intervenirii termenului tragerii la răspundere penală.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a stabilit că inculpatul Țurcan Veaceslav la 20.08.2009 în jurul orei 12.30 min., deplasându-se la volanul automobilului personal de model „BMW 520” cu n/î C RC 525 pe trotuarul din str. Pușkin 33, mun. Chișinău vis-a-vis de Banca de Economii, încălcând grosolan

ordinea publică a inițiat un conflict cu pietonul Cîrlan Pavel, reacționînd negativ din intenții huliganice demonstrînd un cinism și o lipsă de respect față de persoană în etate a coborît din automobil s-a apropiat de cet. Cîrlan Pavel aplicînd violența fizică față de ultimul, i-a aplicat o lovitură cu mîna în partea stîngă a gîtului, în consecință partea vătămată a căzut la pămînt simțînd o durere acută în piciorul drept, iar Țurcan Veaceslav a urcat în automobil și a plecat de la locul comiterii infracțiunii.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21 octombrie 2009 la cet. Cîrlan Pavel s-a depistat fractura colului femural drept cu deplasarea fragmentelor, ce prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Nefiind de acord cu sentința dată au declarat apeluri:

3.1. - *procurorul Șendrea Nicu* prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țurcan Veaceslav să fie pedepsit în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a indicat că instanța eronat a individualizat criteriile generale de aplicare a pedepsei în ordinea art. 75 Cod penal, fără a se ține cont că inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, de scopul și intenția comiterii infracțiunii, de faptul că Țurcan Veaceslav a întreprins acțiuni violente față de partea vătămată Cîrlan Pavel, care este o persoană în etate și care nu este în stare să opună rezistență. De asemenea, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul Țurcan Veaceslav nu a conștientizat acțiunile infracționale comise, nu și-a recunoscut vinovăția și în mod prioritar nu a acordat ajutor material pentru recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate.

3.2. - *inculpatul Țurcan Veaceslav*, prin care a solicitat casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) și 287 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului inculpatul a indicat că:

- instanța de fond a acceptat univoc rechizitoriul, copiindu-1 în cea ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt, fără a le stabili nemijlocit din ansamblul probelor, în sentință instanța se referă la un șir de probe pe care le pune la baza condamnării inculpatului Țurcan Veaceslav pentru comiterea infracțiunii de la art. 151 alin. (1) Cod penal, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Țurcan Veaceslav în comiterea infracțiunii de la art. 287 alin. (1) Cod penal or, potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri;

- instanța de fond s-a referit doar la probele care au fost puse la baza condamnării inculpatului conform art. 151 alin.(1) Cod penal, dar nici un martor, nici o altă probă (cu excepția doar declarațiilor părții vătămate) nu indică asupra circumstanțelor de încălcare grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obraznice deosebită;

- instanța de fond apreciind declarațiile inculpatului critic, ca fiind o modalitate de apărare, fără a menționa prin ce se combat acestea;

- nu există nici un martor ocular care ar indica că anume inculpatul l-a lovit pe partea vătămată, iar înregistrările video de la BC ” Banca de Economii” SA din str. Pușkin 33, mun. Chișinău (f.d.19-21) nu conțin imagini în care inculpatul ar agresa partea vătămată;

- instanța de fond a apreciat critic declarațiile martorilor Turcan Irina, Țirigan Iurie, Railean Aurelian, care au menționat că în intervalul de timp cît inculpatul Țurcan Veaceslav a ieșit din automobilul BMW pe toată perioada discuției cu partea vătămată Cîrlan Pavel, ultimul nu a fost împins, bruscat lovit sau agresat în alt mod de inculpat;

- ordonanța de pornire a urmăririi penale pe acest caz datează cu 16.10.2009, iar plîngerea cet. Cîrlan Pavel datează cu luna august 2009, ori potrivit art. 279 Cod de procedură penală organul de urmărire penală efectuează acțiuni de urmărire penală în strictă conformitate cu Codul de procedură penală și numai după pornirea urmăririi penale, cu excepția acțiunilor prevăzute în art.118 și 130 Cod de procedură penală, care pot fi efectuate pînă la urmărirea penală;

- instanța de fond a respins proba obținută în urma efectuării expertizei medico-legale în comisie nr.203 (formată din experții S.Tighineanu, V.Savciuc, I.Cuvșinov) începută la 30.05.2012 și finisată la 09.08.2013, invocînd o motivare care nu corespund realității;

- instanța de fond în ciliate de probă exclusivă și hotărîtoare pentru condamnarea inculpatului, a invocat declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel referitor la împăcarea sa cu inculpatul, deoarece conform procesului verbal de audiere a părții vătămate astfel de declarații lipsesc, mai mult ca atît apărarea nici nu putea să înainteze o astfel de întrebare, deoarece art. 109 Cod penal este este inaplicabil vis-a-vis de art. 151 Cod penal.

- nu a fost verificată versiunea potrivit căreia acțiunile inculpatului urmau a fi calificate nu în baza articolului 151 alin.(1) Cod penal, ci în baza art. 157 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014 a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de procurorul și admis apelul declarat de inculpat, casată sentința parțial, și pronunțată o nouă

hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țurcan Veaceslav Alexei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal și s-a dispus încetarea procesului penal pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală. În rest sentința a fost menținută.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de instanța de fond, a constatat că:

Inculpatul Țurcan Veaceslav, la 20.08.2009, aproximativ ora 12.30, deplasându-se la volanul automobilului de model „BMW 520”, cu n/î C RC 525 pe trotuarul din strada Pușkin 33, municipiul Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, a inițiat un conflict cu pietonul Cîrlan Pavel și, manifestând lipsă de respect față de persoana în etate și față de societate, coborînd din automobil, fără motiv, i-a aplicat o lovitură cu mîna în partea stîngă a gîtului, în rezultatul căreia, ultimul a căzut la pămînt.

În împrejurările descrise, ca rezultat al acțiunii neglijente ale lui Țurcan Veaceslav, soldate cu căderea lui Cîrlan Pavel Gavril, ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21 octombrie 2009, i-au fost produse fractura colului femural drept cu plasarea fragmentelor, ce prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

Indiferent de faptul, că inculpatul a respins învinuirea și a pledat nevinovat vinovăția acestuia s-a dovedit prin probele administrate în cauză și anume:

- declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel, a martorilor Mihailovskaia Angela, Țurcan Irina, Țirihan Iurie, Railean Aurelian, a expertului Buga Marin;

- plîngerea cet. Cîrlan Pavel în care roagă organele de poliție să atragă la răspundere persoana necunoscută care la 20.08.2009, aproximativ la orele 12.15 pe str. Pușkin 33, mun. Chișinău i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea capului ulterior cazînd jos și fracturîndu-și piciorul (f.d.9);

- raportul de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21.10.2009, prin care s-a stabilit următoarele concluzii: „...La examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. Cîrlan Pavel s-a stabilit: „Fractură cu deplasare a colului femural drept” - care a fost produsă prin acțiune traumatică cu un corp(-uri) contondent(-e), au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămări corporale GRAVE, astfel s-a conchis că părții vătămate Cîrlan Pavel ia fost cauzată leziune corporală gravă” (f.d.40);

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cîrlan Pavel și bănuitul Țurcan Veaceslav, în urma căreia partea vătămată a confirmat faptul, că bărbatul care a coborît din automobil pe str. Pușkin 33, mun. Chișinău la data de 20.08.2009

l-a lovit cu mîna, în rezultatul căreia el a căzut jos și a simțit durere în piciorul drept (f.d.63-64);

- procesul-verbal de ridicare și examinare a CD cu înregistrarea video de la BC "Banca de Economii" SA din str. Pușkin 33, mun. Chișinău (fd. 19-21);

- raportul de expertiză medico-legală nr.203 din 18.04.2013, prin care s-au stabilit următoarele concluzii: „În baza datelor menționate mai sus, se poate afirma, că modificarea patologică a sistemului osos sub formă de osteoporoză, subminează vădit (în dependență de gradul pronunțării) rezistența oaselor la diferite eforturi fizice minimale, constituind un factor favorizant semnificativ în producerea fracturilor în cele mai diverse circumstanțe. Luînd în considerație caracterul și localizarea fracturii diagnosticată la cet. Cîrlan Pavel, afecțiunea patologică a sistemului osos - osteoporoza, se poate afirma cu cea mai mare probabilitate, că fractura a fost produsă prin mecanismul indirect de acțiune a factorului traumatizant: nu prin lovire, dar în urma căderii pacientului, cu sau fără accelerație, pe un plan dur”.

Dînd o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvîrșirea de către el a vătămării grave a integrității corporale a părții vătămate, din imprudență, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a mai menționat că din conținutul probator al cauzei, rezultă că inculpatul Țurcan Veaceslav, prin acțiunile sale, n-a urmărit intenția de a-i cauza părții vătămate vătămări grave a integrității corporale. Aceste vătămări, după cum rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr.203 din 18.04.2013, s-au produs nu prin lovire, dar în urma căderii, cu sau fără accelerație, pe un plan dur. Astfel, s-a constatat cu certitudine, că inculpatul n-a intenționat să provoace victimei vătămări grave a integrității corporale, acestea fiind rezultatul acțiunilor neglijente, manifestate prin lovirea victimei, de la care a urmat căderea și, respectiv, producerea acestor vătămări corporale. Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, analizată sub aspectul laturii obiective și laturii subiective ale infracțiunii, a condus la concluzia certă privind vătămarea gravă a integrității corporale cauzată din imprudență, adică în baza art. 157 Cod penal.

Totodată, instanța de apel în baza art.391 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală a încetat procesul penal în privința inculpatului din motivul că există circumstanța care exclude tragerea la răspundere penală în baza art.157 Cod penal - prescripția tragerii la răspundere penală, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, conform art. 16 Cod penal se clasifică ca fiind infracțiune ușoară, iar conform art. 53, lit. g) și 60 alin.(1), lit. a) și alin.(2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii ușoare au expirat

2 ani; prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal a fost săvârșită la 20 august 2009, deci din ziua săvârșirii infracțiunii pînă la ziua judecării cauzei în apel au expirat mai mult de 2 ani.

Referitor la motivele invocate în apel de inculpat sub aspectul cererii de achitare, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin urmare fiind pertinente, concludente, utile și veridice probele relevate, analizate și apreciate de prima instanță, cu referire la acțiunile huliganice ale inculpatului, prevăzute la art. 287 alin.(1) Cod penal, fiind încetat procesul penal în baza acestui articol din motivul intervenirii prescripția tragerii la răspundere penală.

5. Împotriva hotărîrilor menționate recursuri ordinare declară:

5.1. procurorul, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală solicită casarea totală a acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică că:

- instanța de apel neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului Țurcan Veaceslav la art.157 Cod penal, or potrivit probelor administrate și cercetate în instanța de judecată s-a demonstrat cu certitudine că în acțiunile ultimului se întrevăd elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal, vina acestuia fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel, martorilor Mihailovskaia Angela, Țurcan Irina, expertului Buga Marin; materialelor cauzei, cum ar fi plîngerea cet. Cîrlan Pavel (f.d.9), raportul de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21.10.2009, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cîrlan Pavel și bănuitul Țurcan Veaceslav (f.d.63-64), procesul-verbal de ridicare și examinare a CD cu înregistrarea video de la BC "Banca de Economii" SA din str. Pușkin 33, mun. Chișinău (f.d. 19-21);

- instanța de fond corect a exclus ca probă raportul de expertiză nr. 203 din 09.08.2013, întrucît acesta a fost petrecut cu încălcarea indicațiilor date în încheierea judecătorească din 18.04.2012 prin care expertiza urma a fi efectuată de către CML cu participarea în comisie a expertului M. Buga, mai mult ca atît concluziile experților vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate și a probelor cercetate.

- instanța de fond corect a constatat fapta de vătămare intenționată gravă a integrității corporale, adică potrivit art.151 alin.(1) Cod penal, deoarece inculpatul a

acționat cu intenție, a lovit cu intenție într-o persoană cu vârsta de 84 ani, acesta putea și trebuia să-și dea seama de acțiunile sale și a dorit survenirea acestora:

- pedeapsa aplicată o consideră prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, inechitabilă și care nu își va atinge scopul pedepsei penale, deoarece infracțiunea este una gravă, inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a ținut cont de comportamentul lui pe tot parcursul examinării cauzei, astfel că careva motive pentru aplicarea art.90 Cod penal nu sunt.

5.2.avocatul Sergiu Cernomoreț în numele inculpatului Țurcan Veaceslav, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală solicită casarea totală a hotărârilor adoptate, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitarea în privința lui Țurcan Veaceslav.

În motivarea recursului indică că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel (invocate la p.3.2 din prezenta decizie), nu s-a expus asupra divergențelor în declarațiile martorilor și a părții vătămate, precum și asupra raportului de expertiză medico-legală nr. 203 din 09.08.2013;

- circumstanțele de fapt stabilite de instanța de fond se contrazic cu declarațiile părții vătămate în faza de urmărire penală și circumstanțele stabilite de instanța de apel, deși ultima menționează în decizia sa că instanța de fond a stabilit corect și just circumstanțele cauzei.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudicarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La chestiuni de fapt se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză evident se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și în argumentarea poziției sale Colegiul reține:

În primul rînd, Conform p. 22.2. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005., „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” cu modificările ulterioare, „... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. În cazul cînd instanța de apel, la cererea părților, a administrat probe noi, ea urmează să le descrie în textul deciziei, cu aprecierea lor. Dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe. În partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor art. 394 Cod de procedură penală”.

Lecturînd textul apelului declarat de către inculpat, motivele acestuia descrise la **pct. 3.2** a prezentei decizii, indiferent de faptul că acesta a fost admis de către instanța de apel fiind reîncadrate acțiunile inculpatului din prevederile art.151 Cod penal la art.157 Cod penal, Colegiul reține că, aceste prevederi legale deși sunt

obligatorii, nu au fost respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel, deoarece instanța de apel nu a descris fondul apelului și nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii probelor prezentate de apărare, asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului la **pct. 3.2** a prezentei decizii, or potrivit art.414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor din apel.

Prin urmare, instanța de apel doar a transcris în ordine cronologică probele administrate la caz în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, probe puse la baza condamnării inculpatului de către instanțele de fond în baza art.151 Cod penal și respectiv art.157 Cod penal, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Turcan Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin. (1) Cod penal și fără a descrie elementele constitutive ale acesteia în special a laturii obiective în raport cu doctrina penală, fără a invoca care acțiuni violente, cu implicații publice sau cu încălcarea grosolană a ordinii publice ale inculpatului au dus la vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, or cei abilitați cu calificarea infracțiunilor, atunci când au îndoiești la stabilirea unor linii de demarcare a acțiunilor principale cu cele adiacente în sensul articolului menționat, să se călăuzească de principiul „*in dubio pro reo*”. Deasemenea, instanța de apel urma să indice și care era motivul condiționat al inculpatului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de partea vătămată, în cazul când ultimul a fost inițiator al conflictului. Tocmai în funcție de conținutul motivului infracțiunea de huliganism trebuie delimitată de infracțiunile contra persoanei.

În aceeași ordine de idei instanța de apel urma să se expună și asupra înaintării învinuirii în baza art.287 alin. (1) Cod penal la 30.07.2014 în situația în care învinuirea în baza art.151 Cod penal a fost înaintată la 22.04.2010.

Astfel, Colegiul reiterează că instanța de apel, în decizie, întru respingerea argumentelor invocate de inculpat la **pct.3.2** a prezentei decizii, s-a limitată la unica frază generală „*Cu privire la motivele invocate în apel de inculpat, sub aspectul cererii de achitare, se apreciază, ca fiind nefondate...*”

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins aceste motive ale apelului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, pornind de la motivele recursului declarat de avocatul inculpatului, care au fost indicate și în apelul inculpatului, rezultă că decizia instanței de apel este o copie a sentinței, în care nu este nici o expunere asupra respingerii motivelor

invocate în apel de către inculpat, fiind admis apelul menționat doar prin prisma unui singur motiv - recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art.151 la 157 Cod penal, deaceia, Colegiul penal menționează, că procedînd în asemenea mod, instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

În al doilea rînd, instanța de apel admițînd apelul inculpatului cu menținerea condamnării în baza art.287 alin.(1) Cod penal și recalificînd acțiunile din prevederile art.151 Cod penal la 157 Cod penal, nu a luat în considerație prevederile doctrinei și legislației naționale referitor la calificarea acțiunilor inculpatului în cazul cînd infracțiunea de huliganism poate fi urmată de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, concurs real de infracțiuni, or coroborarea infracțiunilor prevăzute la art. 287 și 151 Cod penal rezultă din acțiunile intenționate ale făptuitorului, pe cînd infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal prevede acțiunile făptuitorului din imprudență. Astfel, menținînd condamnarea pe art.287 Cod penal și reîncadrînd acțiunile inculpatului de la art. 151 Cod penal la 157 Cod penal, instanța de apel urma să argumenteze legalitatea concursului real de infracțiuni, dacă în viziunea ei, în general este aplicabil.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează, că procedînd în asemenea mod, instanța de apel și în acest sens a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a examinat pur formal apelul declarat, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit, găsindu-și astfel confirmare erorilor prevăzute la 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală: „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,*” ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei recurate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de a atenționa, că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordînd părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărîrilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art.6 din CEDO.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea

admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii și de motivele invocate în apeluri și recursurile declarate, ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și avocatului Sergiu Cernomoreț în numele inculpatului Țurcan Veaceslav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, în cauza penală în privința ultimului și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată publicată la 03 noiembrie 2015.

Președinte

NicolaeGordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

